

[Kirkeministeren.]

betænkning, skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse i det høje ting.

Wittrup: Løven om udlån til arbejderboliger på landet er en lov, der har haft en heldig virkning gennem tiderne, og den har haft ikke ringe betydning med hensyn til at fastholde den fornødne arbejdskraft ude på landet og skabe gode hjem og gode vækstbetingelser for den nye slægt. Derfor har det min største sympati, at denne lovgivning opretholdes og udvikles i overensstemmelse med tidens krav.

Vi har nu i år atter fået et lovforslag med nogle nødvendige ændringer i loven til behandling i rigsdagen, og det har, som landbrugsministerens stedtræder, den højtærede kirkeminister, oplyste, gennemgået en grundig udvalgsbehandling i det andet høje ting. Jeg kan derfor anbefale det foreliggende lovforslag, således som det er vedtaget i folketinget, med de ændringer, som er foreslået af landbrugsministeren og tiltrådt af hele folketingsudvalget, til velvillig behandling og vedtagelse i dette høje ting.

Jeg vil gerne omtale det forhold, at vel har man formået landbrugsministeren til at gå med til at forhøje rådighedsbeløbet fra 8,5 mill. kr. til 10,5 mill. kr., men denne forhøjelse gælder kun for finansåret 1951—52, og i 1952—53 går summen igen ned til 8,5 mill. kr. Jeg mener imidlertid, at et beløb på 10,5 mill. kr. årlig er det mindste, man kan anse for tilstrækkeligt, idet jeg af folketingsudvalgets betænkning ser, at der har været flere ansøgere, også kvalificerede, end der har været penge til, og det er kedeligt, hvis oprettelsen af nye hjem til landarbejdere skulle blive begrænset, fordi der ikke er tilstrækkelige midler til at opføre dem i det omfang, hvori der er ønske derom. Det er jo imidlertid muligt, at denne nedgang i beløbet kan imødegås noget gennem det store forlig, som nu er sluttet på rigsdagen, idet man måske kan gøre sig håb om, at der i det kommende år bliver nedadgående priser på byggeri. Skulle det ikke blive tilfældet, er der selvfølgelig den udvej, at der bevilges et ekstra beløb.

Med disse bemærkninger skal jeg an-

befale lovforslaget, således som det foreligger, til vedtagelse i landstinget.

Nielsen-Man: Jeg skal anbefale lovforslaget, således som det er forelagt her i det høje landsting. Den eneste ændring, der rent faktisk er tale om, er foruden den, som den højtærede kirkeminister omtalte, en ajourføring af beløbet under hensyn til de højere byggeomkostninger. Jeg tør måske sige til beroligelse for det ærede medlem hr. Wittrup, at vi jo behandler denne udlånslovgivning hvert år, og skulle det vise sig, at beløbet ikke slår til næste år, håber jeg, at den højtærede landbrugsminister vil stille forslag om en højere bevilling.

Korsgaard: Den højtærede kirkeminister oplyste, da han forelagde lovforslaget, at statens jordlovsudvalg har fået beføjelse til at forhøje maksimum for byggelån med indtil 2000 kr., hvis man fandt særlig anledning til det. Såvidt jeg har forstået lovforslaget, gælder denne tilladelse kun for boliger, der opføres af arbejderen selv, hvori mod den ikke gælder for den landmand, som agter for egen regning at opføre en arbejderbolig. Jeg er for så vidt ked af, at denne bestemmelse ikke også gælder, når det er landmanden, der agter at opføre en arbejderbolig, idet jeg synes, det er ønskeligt, at boligen ikke alene bliver så god som mulig, men også nogenlunde rummelig. Jeg vil derfor gerne i denne forbindelse spørge den højtærede kirkeminister, om folketingsudvalgets betænkning skal forstås således, at den anførte øverstegrænse for boligarealet på 110 m² absolut ikke må overskrides. I betænkningen står der nemlig, at de boliger, der er opført i 1950—51, havde et areal på fra 55 m² til 127 m², men at ministeren har erklæret sig enig med udvalget i, at boligarealet bør ligge mellem 65 og 110 m². Jeg kunne tænke mig, at visse landmænd gerne ville bygge rummeligere boliger til deres arbejdere og derfor ville gå over de 110 m², og jeg håber, at man fra ministeriets side vil se velvilligt på, at enkelte landmænd går over denne størrelse, hvis de har lyst til det.

Trods de bemærkninger, jeg her har gjort, skal jeg tilsige en velvillig behandling fra vor side af det foreliggende lovforslag.